

skaffes Plads til en overordentlig stor Mængde Mennesker. Ud fra disse Synspunkter anmoder jeg den højtærede Landbrugsminister om at tage dette Spørgsmaal op til Løsning helst saa hurtigt som muligt.

Det var de Spørgsmaal vedrørende Sønderjylland, jeg havde ønsket at bringe frem. Saa vil jeg gerne sige et Par Ord til det, som enkelte foregaaende Talere allerede har fremdraget. Venstres Ordfører, den tidligere Statsminister, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, talte om Socialdemokratiet, der har ført Naalestikpolitik. Jeg sad og forundrede mig en hel Del. Nu er det altsaa blevet Naalestikpolitik at udbringe et Leve for Danmark. Det viser det Snobberi, som Venstrepartiet er kommet ind i. For alle vi andre danske Mænd mener, at det højeste, der kan være for vort Land og vort Folk, er dets Trivsel, og vi maa have Lov at mene, at over Personer og Institutioner staar vort Lands og vort Folks Trivsel. Hvis Arbejderne, mine Klassefæller, ikke havde andre Naalestik fra den tidligere Regerings Side at beklage end Naalestik af den Art, der her er Tale om, havde det ærede Medlem, hans Regering og hans Parti sikkert staaet ganske anderledes i den danske Befolknings Bevidsthed, end det nu staar.

Denne Tale om Naalestik, og den Demonstration, som for faa Dage siden fandt Sted i det kongelige Teater, viser den Forargelse for ikke at sige det Had, som man i de andre Samfundsklasser føler, fordi Arbejderklassens Repræsentanter nu er kommet til at danne Regering, det er et Støjflys, der kastes ind over Forholdene. Det forbavser mig ikke saa lidt, at Venstremænd deltager i denne Forargelse, thi en Del af os er ikke ældre, end at vi kan huske den Tid, da Venstremænd ikke var velsete ved Hove, da man ikke kunde tænke sig, at Repræsentanter for Transtøvlebønderne og Tørvemosefolkene skulde sidde i Kongens Raad. Det var den Gang, da Venstre kæmpede for, at vore Kanoner skulde omstøbes til Plovjern. Den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, talte i en anden Forbindelse om, at man skulde lade Vorherres Skabninger i Ro, saa længe de skiftede Ham. I den Henseende har saamænd Venstre været et gudbenaadet Parti, ingen har forstyrret Venstre i den Tid, det har skiftet Ham, og derfor er det gaaet i et stadigt stigende Tempo.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel talte noget om, at hvad Undervisningsministeren har foretaget sig i denne Sag, er uden For-

bindelse med Takt. Jeg gaar for det ærede Medlems egen Skyld ud fra, at han har givet denne Udtalelse en forkert Adresse, og at han har ment, at de af hans Kammerater i Studenterforeningen, som bevidst foranstaltede en Demonstration i det kongelige Teater, var blottet for al Takt og Dannelse. Det ærede Medlem kan formodentlig ikke mene, at det, hvis en Gruppe Samfundsborgere eller en Gruppe Mennesker indenfor Samfundet er misfornøjet med en eller anden Foranstaltning, som en offentlig Institution eller en siddende Regering foretager, herefter skal være en fortjenstfuld Handling at søge at demonstrere denne Foranstaltning ned, jeg vil i alt Fald gerne, inden jeg tror det, have bekræftet, at det er det ærede Medlems Mening. Herhjemme har vi hidtil været forskaanet for den Slags Demonstrationer, i andre Lande har man demonstreret fra nationalistisk og kommunistisk Side i Teatre og Folkeforsamlinger, og disse Demonstrationer, man saaledes har foretaget, er efterhaanden udartet paa den Maade, at Lokalerne, i hvilke de er foregaaet, bag efter har lignet en Valplads. Jeg vil gerne gøre mine egne Klassefæller opmærksom paa, at Mennesker, der som Regel pukker paa, at de er i Besiddelse af større Dannelse end en almindelig Arbejder, kan tillade sig en sliig Demonstration. Jeg vil gerne gøre mine egne Klassefæller opmærksom paa, at Overklassen, naar der kommer Foranstaltninger, som den ikke synes om, ser saaledes paa Forholdet, at den har Lov at tage sig selv til Rette.

Det ærede Medlem talte i Forbindelse med en Omtale af Statsministeren om nationalt Begreb. Der er nogle Mennesker, som gaar omkring og mener, at de har Prædikat paa at bestemme, hvad „nationalt“ er. Jeg har saamænd meget ofte omkring paa Møder truffet Folk, som ikke har haft Rod i det danske Samfund i mere end en eller to Generationer, men som alligevel har tilladt sig at kritisere os andre, har villet tage Patent paa, hvad der skulde forstaaes ved nationalt Begreb, og villet bestemme, hvilket Begreb vi i saa Henseende skulde have, vi, som gennem vore Familier, saa længe de overhovedet kan efterspores, har staaet med begge Ben indenfor det danske Samfund. Jeg synes, at de Folk kunde passende beholde deres nationale Begreb for sig selv og lade os have det nationale Begreb, vi nu en Gang har, lade os have vor nationale Følelse og Omsorgen for vort Fædreland, selv om den ikke gaar ud paa, at vi vil føre Landets Ungdom til Slagtebænken.